

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE SLAPPE DER WET

Een dolle klucht in vier bedrijven
met een voor- en tussenspel

door

Kamiel Kemels

Tweede, door de auteur herziene, versie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.2228

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE SLAPPE DER WET – VERSIE 2* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/048
ISBN 978-90-385-12150

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 5 à 7 heren)

Fernand De Hond, commissaris
Irma, zijn vrouw
Charel, dienstbode
Fillomeen, zijn moeder
Dianne, maîtresse van Fernand
Mr. Daens, onderzoeksrechter
Liza, bedelaarster
Leo, burger in nood
Berre Steelmans, bandiet
Babette, zijn liefje
Agent 1, Sos
Agent 2, Sis

De twee agenten komen enkel in het voor- en het tussenspel voor. Deze staan los van het verhaal en kunnen eventueel wegvallen.

DECOR

Alle bedrijven spelen zich af in en rond het politiekantoor van commissaris De Hond.
Rechts midden deur archief (dewelke ook uitgeeft op achterkamer, kelder, enz.), rechts achter cel om gevangenen op te sluiten; fond midden een venster; links vooraan inkom. Verder links een bureau, kasten tegen de muur, enkele stoelen, kapstok, politiemateriaal, berichten (van algemeen nut), prikbord, schilderij (vogeltje), enz. Eigentijds.

TIJD

Heden; op een zomerse zaterdag.

VOORSPEL

SPREKER : Goede avond dames en heren, hartelijk welkom bijTheater.

Vooraleer het doek opgaat wil ik eerst enkele mensen bedanken: *(leest namen van sponsors e.a.)* Om deze toneelavond ordentelijk te laten verlopen, maak ik met jullie graag enkele afspraken, nl.

- gelieve de gsm's uit te zetten, zodat ze niet hinderlijk beginnen te rinkelen.
- Mag ik ook vragen om na de pauze, die zich tussen het 2de en het 3de bedrijf situeert, geen glazen en/of flesjes mee in de zaal te brengen.
- Enz...

En dan het toneelstuk zelf; wij serveren jullie dit jaar de klucht "De slappe...

(we horen buiten de sirenes van een politiewagen, en net iets later een luid revolvershot... dan komt misdadiger Berre Steelmans de zaal binnen gelopen, met revolver in de hand, loopt tot bij de spreker, en houdt hem onder schot)

BERRE : Vooruit kerel, doe dat licht in brand!

SPREKER : *(met angst in de stem)* Meer licht alstublieft.

(meer spots aan)

BERRE : *(tot publiek)* Als gijle rustig blijft, ik ook; dus iedereen blijft op zijne stoel zitten en houdt zich in stilte bezig.. Wie dat durft rechtstaan plant ik ne kogel in ze gat, hedde dat goed verstaan, ja...

SPREKER : Jammaar, al die mensen hier komen voor...

BERRE : Die mensen kunnen mijn kloten kussen, en gij ook...luistert eens hier hé, onnozel manneke, ik zen op de loop voor de flikken, en dat gaat niet lang niet meer duren vooraleer dat die hier ook in de zaal staan, dus as ge wilt blijven

ademen, zou 'k maar doen wat ik u zeg.. *(kijkt rond en duwt tegen doek)*

SPREKER : En dat is ?

BERRE : Zeggen dat ge me niet gezien hebt.

SPREKER : Jamaar, je staat hier voor me.

BERRE : Als die twee matrakkentrekkers in hun smurfenkostuum afkomen steek ik me hier weg achter dien doek, en hou jullie vandaar onder schot.. één verkeerd woord en ge kunt rijstap met een gouwen lepelke gaan eten.

SPREKER : Ik lust geen rijstap.

(we horen agent 1 en 2 aan inkom zaal)

AGENT 1 : *(praat door megafoon)* Politie Rillaar, geef u over nu het nog kan!

BERRE : Ge hebt me gehoord hé, en stuurt die mannen zo rap mogelijk wandelen.. of anders... *(maakt beweging met duim over z'n keel, verdwijnt achter doek)*

AGENT 1 : *(achter in de zaal)* Ik herhaal, politie Rillaar, geef je over, je bent omsingeld.

(de twee agenten zijn niet van de snuggersten, komen komisch naar voor, agent 1 gaat vooruit en richt wapen naar voor, agent 2 plakt van grote schrik met zijn rug tegen de rug van zijn voorganger, en gaat dus eigenlijk achteruit.. heeft zijn wapen verkeerd vast... beiden praten voortdurend door hun megafoon)

AGENT 2 : *(tot agent 1, praat met zagerig stemmetje ook door een megafoon)*
Omsingeld? Wij zijn toch maar met ons twee.

AGENT 1 : Kop toe jij, die misdadiger weet toch niet dat wij maar met twee zijn!

AGENT 2 : *(droog)* Denk jij dat...ik denk dat hij het ondertussen al wel zal weten dat wij maar met twee zijn...

AGENT 1 : ZWIJG! En concentreer u.

AGENT 2 : Ja zeg, als ik te lang moet zwijgen heb ik 's avonds last van wind in mijne buik, en dan zegt die van ons van tijd dat mijnen asem stinkt.

(ze komen beiden vooraan in het licht, maken ruzie door hun megafoons)

AGENT 1 : Het is hier niet de moment om flauwe zever te verkopen... kwibus!

AGENT 2 : Hela schone meneer, me niet uitschelden voor al wat niet schoon of geweldig lelijk is hé, als ik zenuwachtig ben dan “resoneer” ik graag een beetje!

AGENT 1 : Awel, dan word ik zenuwachtig van uw zenuwen!

AGENT 2 : *(kurkdroog)* Straffe zenuwen hé jong, die van mij.

AGENT 1 : Kijk jij liever eens rond in de zaal, ondertussen neem ik van meneer daar *(wijst spreker aan)* wel een verklaring af. *(tot bij hem, neemt pen en papier en praat in alle stilte met spreker)*

AGENT 2 : *(richt zich met revolver en megafoon tot publiek)* Mag ik als verantwoordelijke van de wet aan de verantwoordelijke van de zaal vragen dat hij zijn verantwoordelijke van het licht vraagt om zijn verantwoordelijkheid op te nemen, met andere woorden het licht aan te steken in de zaal, zodanig dat ik kan zien dat hier geen misdadige typekes tussen het volk zitten.

(licht aan in zaal)

(kijkt rond in zaal) Jawatte, hier zit nogal een hoop karakterkoppen bijeen... Een misdadiger zie ik zo direct niet tussen zitten, maar er zijn wel enkele gezichten bij die ik in het donker niet graag zou tegenkomen... Ja mensen, excuseer dat ik mij verontschuldigd, maar wij zijn op zoek naar de zeer beruchte en levensgevaarlijke misdadiger Berre Steelmans; behalve zijn naam heeft die al veel gestolen, gepikt en geroofd; en hij heeft een strafblad van hier tot in Scherpenheuvel retour en terug.

(Ondertussen horen we achter het doek wat geroezemoes, en staat ook agent 1, naast spreker, met de handen in de lucht)

(heeft nog niets in de gaten) Maar beste mensen, ge moet gene schrik hebben om te panikeren; mijne maat en ik zijn een onoverwinnelijk team, hij heeft de kracht en durft veel, terwijl dat ik het meer moet hebben van mijn vlotheid en mijn verstand, m.a.w. hij doet wat ik denk.. *(ziet dan zijn collega met de handen omhoog staan)* Hoe sta jij daar nu ?

(Agent 1 maakt stilzwijgend en met komische gebaren duidelijk dat de misdadiger achter het doek staat)

(in paniek) Oei oei, wat moet ik doen... *(haalt politieboekje uit binnenzak)* Wat schrijft de wet voor.. *(bladert door boekje, leest dan hardop)* Eerst drie maal verwittigen met de woorden “halt of ik schiet”..euh.. *(roept dan drie maal zeer snel na mekaar)* halt of ik schiet, halt of ik schiet, halt of ik schiet.. Oei, geen reactie.. *(kijkt weer in boekje)* ..euh... daarna driemaal in de lucht schieten. Miljaar miljaar, dat ik hier maar geen kemels schiet.. *(wil schieten, revolver werkt niet)* Miljaar.. euh.. dinges.. euh.. pangpang! *(onhandig met revolver, schiet dan zonder te kijken toch driemaal in de lucht, revolver gericht op het plafond boven Berre Steelmans)*

(we horen achter het doek van alles vallen)

BERRE : *(achter doek)* Aaah!

AGENT 2 : 't Is niet waar hé... *(springt van grote angst op de schoot van een toeschouwer)* Ik kan niet meer, ik ben aan 't “hyperventileren”

(Berre Steelmans komt waggelend achter het doek vandaan, met over zijn hoofd de behuizing van een grote toneelspot (die agent 2 per ongeluk van het plafond heeft geschoten), hij is groggy en ziet niet waar hij loopt)

AGENT 1 : *(snel tot bij Berre)* Berre Steelmans, ik arresteer je in naam der wet, handen omhoog!

AGENT 2 : *(komt nu ook stoer naar Berre)* Hela hela, IK arresteer hem in de naam van de wet!

AGENT 1 : Nee, IK! *(terwijl ze naar uitgang zaal gaan)*

AGENT 2 : Nee, IK!

AGENT 1 : Nee IK doe dat, ik ben de hoogste in rang!

AGENT 2 : *(terwijl ze buiten gaan, nog steeds in megafoon)* Och “jong”, dat is met jou altijd hetzelfde, ik verdien de pluimen, maar gij steekt ze in “uw” gat!

(Agent 1, Agent 2 en Berre verlaten de zaal)

SPREKER : En dat noemen ze dan de sterke arm der wet. Als je het mij vraagt, was dat eerder “de slappe der wet”.. *(gaat af achter doek)*

(lichten in zaal uit, spots en muziek aan, waarna het doek opgaat)

E E R S T E B E D R I J F

Op een zaterdag, 's morgens.

(Als het doek opgaat zien we Fernand aan zijn bureau zitten. Hij is aan 't telefoneren; Berre luistert aandachtig mee vanuit zijn cel.)

FERNAND : *(Ligt uitgerekt op stoel, met zijn voeten op het bureau - aan telefoon)* ... maar nee schatteke, het kan; we hebben vrij spel... ik zeg het je toch, mijn vrouw is er dit weekend niet, we hebben gans het huis voor ons alleen... de hele nacht... ja, ik ben daar zeker van, ik heb ze deze morgen nog zelf naar het station gebracht... ze is met haar zus voor twee dagen naar de zee... waarom ik niet mee ben, dat is toch simpel; ik heb weekenddienst... wat?... Oh, je wil nu al bij me zijn... je kan je lief oliebolletje niet missen, hihhi... *(kijkt even om, nors tot Berre)* ... lach zo niet, nozem... *(draait zich weer)* ... nee nee schatteke, dat was niet tegen jou... ik zit hier momenteel met een bankovervaller op mijn kot, enne... wat... een verrassing voor mij??... of je even naar hier mag komen; maar natuurlijk... vooruit, tot seffens dan... dag mijn schatteke, mijn lieveke, mijn poesje, kusje kusje kusje... *(legt de horen op de haak, is zéér voldaan.)* ... Aah, wat kan het leven toch mooi zijn...

BERRE : *(Vanuit zijn cel, met ruige stem)* Zie eens hoe onzen teddybeer zit te zweten gelijk nen bronstige grizzlybeer.

FERNAND : Het is al goed, ik heb jou niks gevraagd... *(Staat recht, met strenge blik, neemt knuppel ter hand)* En als ik niks vraag moet jij zwijgen, of anders...

BERRE : *(stoer)* Of anders wat?

FERNAND : *(Streng)* Dan zal ik je eens kennis laten maken met mijn knuppel!

BERRE : Je bedoelt dat onnozel plastieken stengeltje toch niet, zoiets gebruik ik thuis als "tandenstoker".

FERNAND : *(ook stoer)* Toch wel, ene rake slag van dat stokje en je roept je moeder om hulp!

BERRE : Dat zal moeilijk gaan; die zit op 't moment vast in "Leuven central"... (*stoer lachje*) Hehehe, ze heeft vorige week "ne vent" aangerand, hehehe...

FERNAND : Zozo, jullie hebben een familiebedrijf opgestart.

BERRE : Zoiets ja, heel mijn familie zit vast; behalve onze Eric, die is voortvluchtig hehehe...

FERNAND : Ik ken jouw soort, hier stoere taal gebruiken; maar éénmaal ze voor de rechter staan beginnen ze te vertellen wat voor een trieste jeugd ze gehad hebben.

BERRE : Niks van, ik heb een fantastische jeugd gehad; al wat wij vroegen kregen wij van ons moeder: en als 't mens geen geld had, dan mochten wij het gaan "pikken".

FERNAND : Zwijg al maar, vandaag of morgen komt de onderzoeksrechter naar hier; dan mag je je verhaal nog eens overdoen in geuren en kleuren... en ik verzeker het je, mijnheer Daens is gene simpele!

BERRE : Oei, oei, nu heb ik schrik zenne... (*Gaat lachend op brits liggen.*)

(Charelke komt hevig binnen, hij is een sullig figuur met brilletje, onhandig type wat later zal blijken.)

CHAREL : Goeie dag commissaris, hier zijn we weer... (*Doet zijn jas uit, duwt in z'n onhandigheid een map van het bureau*)

FERNAND : (*in een zucht*) Het is er aan te zien dat je hier bent.

CHAREL : Excuseer me... (*Raapt papieren op en wil ondertussen zijn jas uitdoen, wat niet wil lukken.*)

FERNAND : (*tot bij Charel*) Kom, geef die map maar hier vooraleer alles in de war steekt.

CHAREL : Het was niet mijn bedoeling; maar ik krijg de knoop van die vervloekte vest niet los... (*Na enkele lachwekkende pogingen trekt hij de knoop van zijn vest.*)

FERNAND : Wat doe je nu?

CHAREL : Ons mama zal daar wel "ne verse" aannaaien. (*Hangt vest aan kapstok.*) Ziezo, ik wacht op mijn orders!

FERNAND : (*nadenkend*) Tja, wat kan ik je laten doen... euh... begin de archiefruimte maar op te kuisen; want ik verwacht een onderzoeksrechter, en die wil misschien

wel eens in de archieven snuffelen...

CHAREL : Oh, dan kan ik ondertussen alles wat op orde leggen, dat geeft toch altijd een betere indruk... (*richting archief*)

FERNAND : (*paniekerig*) Nee! Doe dat alstublieft niet... gewoon de vloer een beurt geven en hier en daar wat afstoffen, dat is alles.

CHAREL : (*fier*) Oké, "mister proper" zal je niet teleurstellen, hier gaan we... (*links af archief*)

FERNAND : Als dat maar goed afloopt...

BERRE : (*zet zich recht*) Die "klungelmans" heeft het warm water uitgevonden zeker?!

FERNAND : Zwijg stil, dat is Charelke; hij werkt hier nu al twee jaar, en in plaats van te beteren wordt het met de dag erger...

BERRE : Och, is dat er zo ene, die kom je overal tegen; ik geloof dat ze bij de politie om de vijftig er zo ééntje moeten aannemen, hehehe...

FERNAND : Kop toe jij, en een beetje meer respect voor die jongen; tenslotte is hij een kollega van mij... en daarbij, het is een eerlijke mens, wat van jou niet kan gezegd worden.

BERRE : Zo eerlijk ben jij anders ook niet.

FERNAND : (*verbeterend*) Pardon! Ik ben de eerlijkheid zelve!

BERRE : Dat heb ik daarnet aan de telefoon gehoord; mijnheer moet met zijn vrouw niet mee naar de zee om van een verse mossel te proeven...

FERNAND : (*kwaad*) Ik ben vrij om te doen en te laten wat ik wil, daar hoeft jij je neus niet tussen te steken!

BERRE : Mijn neus niet, nee... maar misschien wel wat anders...

FERNAND : (*woedend*) Zwijg!! Vroeg of laat laat ik je mond eens dichtplakken!!

(Terwijl Fernand dit laatste brult komt Dianne binnen, ze schrikt even, maar kijkt hem dan verliefd aan.)

DIANNE : Ooh Fernand, wat ben jij sexy als je kwaad wordt, ik krijg er rillingen van...

FERNAND : (*zeer lief nu*) Dianne, mijn schatteke, kom hier dat ik je een smakkerd geef.
(Beiden beginnen te kussen.)

BERRE : Jawatte, zo maken ze dus van de kleine beer de grote beer!

DIANNE : (*Krijgt er niet genoeg van*) Dat deed deugd... nog ééntje.. (*kussen opnieuw*)

(*Charelke komt uit archiefruimte, schrikt zodanig dat hij z'n vuilbak uit zijn handen laat vallen. Hij raapt hem weer vlug op.*)

FERNAND : (*Schrikt, neemt afstand*) Charel, wij... euh... ik... mag ik je voorstellen, dit is Dianne.

CHAREL : (*Dianne komt naar hem toe, hij kijkt verbouwereerd in haar décolleté, wil haar een hand geven maar heeft de vuilbak nog vast, laat die onhandig vallen, schudden dan handen.*) Euh... aangenaam mevrouw.

FERNAND : Ik was haar aan 't begroeten toen jij binnen kwam...

CHAREL : Ahzo, ik dacht dat jullie aan 't...

FERNAND : Jij moet niet denken... (*wil zichzelf goed praten*) Als ik met iemand kennis maak geef ik altijd kussen, alleen de vrouwen natuurlijk... dat is mijn gewoonte.

CHAREL : Hmm, dan moet ik ons mama ook eens mee naar hier brengen, want bij haar is het lang geleden dat ze nog eens met iemand kennis heeft gemaakt... (*kort lachje*)

FERNAND : Wat kom jij hier eigenlijk doen?

CHAREL : De vuilbak is vol... euh... was vol. (*Raapt vuil op*) ..en nu kwam ik een vuilzak uit de kast halen.. (*doet dit*)

FERNAND : Pak dan vlug een zak en verdwijnt!

CHAREL : Jaja, ik ben al weg, en maak nog maar veel kennis met mekaar... hihi... (*af archief*)

DIANNE : Oei, nu heeft hij ons bezig gezien.

FERNAND : (*Zet zich aan bureau*) Dat is niet erg, hij zal zijn mond wel houden, maarre... hier op 't bureel zullen we ons toch moeten inhouden...

DIANNE : (*Werpt zich op Fernands schoot*) Ik wil me niet inhouden, voor zo dikwijls dat wij eens samen zijn wil ik je helemaal voor mij alleen, dag en nacht.

FERNAND : Dat zal moeilijk gaan, overdag heb ik dienst.

DIANNE : Dat is het hem juist... (*Haalt twee tickets uit haar handtas, toont deze*) Ziehier mijn verrassing!

FERNAND : (*leest tickets*) Erotisch weekend in hotel "Dubbelspel", inclusief sauna, brubbelbad, massagesalon, verwarmd waterbed, champagne aan bed... maak er samen iets onvergetelijks van... met warme groetjes... (*kijkt op*) Wat is de bedoeling hiervan?

DIANNE : Versta jij dat nu niet, sjoeke... (*verheerlijkt*) Jij en ik samen in de sauna...

FERNAND : Ik kan hier niet weg...

DIANNE : (*dringt aan*) Samen in het brubbelbad.

FERNAND : (*krijgt het moeilijk*) Dat gaat niet...

DIANNE : (*z  r verleidelijk*) Samen op de massagetafel...

FERNAND : Jamaar...

DIANNE : (*Steekt haar boezem onder zijn neus*) Samen in het warmwaterbed...

FERNAND : (*Geeft zich gewonnen*) Oké, we zijn weg!!

DIANNE : (*blij*) Zo hoor ik het graag, mijn lieve knuffelbeer. (*Zoent zijn wang.*)

FERNAND : Allemaal goed, maar wie gaat hier de boel draaiende houden?

BERRE : (*ligt op zijn berrie*) Als je me de sleutel geeft wil ik dat gerust doen voor jullie!

FERNAND : Mond toe jij... wacht, ik bel even een collega, misschien wil hij me wel vervangen... (*vormt nummer, blijft tijdje luisteren*) Miljaar, ze nemen niet op... wat nu gezongen.

DIANNE : Je veux d'l'amour... de dienst is toch verzekerd; Charelke is toch hier!

FERNAND : Maar schat toch. Charel is een gewone bode; die weet niets af van de administratie; laat staan van het echte politiewerk.

DIANNE : Kom kom, je moet die jongen niet onderschatten, hij zal toch wel iets kunnen.

FERNAND : Ja, eten, drinken en slapen... en daarbij, vandaag of morgen komt er een onderzoeksrechter, en die moet de commissaris hebben; zo stond het in zijn brief.

DIANNE : Ken jij die man persoonlijk?

FERNAND : Nee, we hebben elkaar nog nooit gezien.

DIANNE : Wel, dan is er toch geen probleem: laat je uniform hier achter, dan kan Charel dat in geval van nood aantrekken...

FERNAND : (*twijfelt*) Ik weet niet... dat lijkt me gevaarlijk.

DIANNE : Wie niet waagt, niet wint, het is te nemen of te laten; binnen een kwartier vertrek ik, en het zou toch zonde zijn moest ik dat alleen doen... (*Wil afgaan*)

inkom)

FERNAND : Wacht, ik ben aan 't nadenken...

DIANNE : Sorry schat, ik ga naar mijn wagen; en als je daar binnen de tien minuten niet bent, is de mooie droom foetsie... *(gaat verleidelijk af)*

FERNAND : *(In alle staten)* Miljaar miljaar, wat moet ik doen, ik kan dat schaap toch niet alleen laten vertrekken.

BERRE : Als ge wilt zal ik in uw plaats wel meegaan... *(legt zich terug neer)*

FERNAND : Ik moet iets doen... *(loopt zenuwachtig rond)* Charel!!!

CHAREL : *(We horen gerammel in de archiefruimte)* Ja baas!

FERNAND : Kom eens vlug naar hier jongen; ik heb groot nieuws voor jou!!

CHAREL : *(Komt op, heeft zakdoek op het hoofd gebonden.)* Groot nieuws commissaris??

FERNAND : Charel, wat zou je ervan denken, moest ik je de mogelijkheid geven om te promoveren?

CHAREL : *(blij)* Daar zou ik heel blij mee zijn mijnheer... en ons mamaa ook!

FERNAND : Luister, aangezien ik weg moet voor dringende zaken, zou ik willen voorstellen dat jij dit weekend mijn plaats inneemt...

CHAREL : Uw plaats, maar mijnheer toch; ik heb geen strepen, enfin toch niet waar het moet.

FERNAND : Stil nu maar; al wat ik vraag is dat jij de lopende zaken wil bijhouden.

CHAREL : *(snapt het niet)* Lopende zaken?? Ik ben helemaal niet sportief...

FERNAND : Maar nee slimmeke, jij moet doen wat ik hier normaal tijdens de weekends doe...

CHAREL : Oh, de gazet lezen!

FERNAND : Dat ook ja; maar als er iemand komt met klachten of een misdaad komt aangeven, moet je daar een proces verbaal van opmaken, versta je?

CHAREL : Alles opschrijven dus?

FERNAND : Inderdaad, plus dat je de gevangene moet bewaken, en de onderzoeksrechter op een fatsoenlijke manier ontvangen.

CHAREL : Dat durf ik niet; en daarbij, die zal toch ook zien dat ik geen commissaris ben!

FERNAND : Als je mijn uniform aantrekt zal hij het verschil niet eens merken... en, wat denk je... zal het gaan?

CHAREL : (*Denkt na, begint te herhalen*) Ik vervang u... de lopende zaken bijhouden... gevangene bewaken... mmja... maar dat met die onderzoeker, daar ben ik niet gerust in.

FERNAND : Wees niet bang, die mens komt gewoon de gevangene ondervragen; al wat jij moet doen is het mijnheer naar de zin maken, met en tas koffie enz...

CHAREL : (*twijfelt*) Ik weet niet...

FERNAND : Denk aan die promotie; en ik zal het nog straffer stellen; als jij dit alles tot een goed einde brengt, beloof ik je een maandelijkse opslag!

CHAREL : Ik wil wel, maar wat als er iets fout loopt?

FERNAND : Wat kan er fout lopen, ten eerste, het is vakantie, dus druk zal het hier niet zijn; en ten tweede, ik zal je vandaag en morgen nog wel opbellen, voor in 't geval er problemen moesten zijn.

CHAREL : Goed dan, ik doe het!

FERNAND : Prachtig, ik wist wel dat ik op jou kon rekenen, en daarbij, een beetje verantwoordelijkheid zal je goed doen... dan ben ik ermee weg... (*wil afgaan*)

CHAREL : Halt, ik moet jouw uniform nog krijgen!

FERNAND : Dat is waar ook... (*Doet vest en broek uit.*) Hier heb je alles, en mijn kepie ligt boven op de kast, daag!!

CHAREL : Mijnheer de commissaris, jij gaat zo toch niet de straat op; ik zie meer bloot dan gekleed!

FERNAND : Waar ik naartoe ga heb je geen kleren nodig, salu! (*af inkom*)

CHAREL : Ja zeg, dat ze hem maar niet oppakken voor goed gedrag en slechte zeden... maar goed, ik ben hier nu de verantwoordelijke... (*Op z'n beste Engels, stoer*) "Aai eem the big boss" (*Zet zich aan bureau, kijkt dan naar knuppel en revolverriem, gespt deze aan en loopt als een stoere cowboy door het kantoor, weer z'n beste Engels.*) "Nobodie is peurfect... mie neem is nobodie"... (*draait revolver komisch rond zijn vinger, waarna hij hem onhandig achter zijn broeksriem, ter hoogte van zijn buik, steekt*) Hola, daar moet ik mee oppassen, vooraleer ik hier de hoofdvogel afschiet. (*Stopt riem in kast, dan weer aan bureau*) Vlug ons mamaa opbellen... (*vormt nummer*) ...Ben jij dat mamaa... wablieft... geen domme vragen stellen... oké... zeg mamaa, ik heb groot nieuws, de commissaris moest

dringend weg voor dringende zaken... en nu moet ik zijn taak hier overnemen... natuurlijk kan ik dat aan... veel werk, bijlange niet... het is volop vakantie... ik moet enkel een bankovervaller bewaken... ma?!... maake? Ben jij daar nog??... Wat? Van je stoel gevallen van de schrik... je hoeft niet bang te zijn; die bandiet zit achter de tralies... wat... nee, nee, niet te dichtbij komen...

(Terwijl Charel met zijn rug naar de inkom zit, en verder telefoneert, komt Leo binnen en blijft aan de inkom wachten. Hij heeft een lichte tik en stottert)

CHAREL : ... je moet weten, nu ben ik de commissaris... jaja, met strepen en al... en als alles naar wens verloopt kan ik promoveren... wat... kan je niet volgen... tja, dat komt ervan als je met mensen praat met een hogere functie... hihi... wat zeg je... naar hier komen... tof zeg, breng dan je kodakske mee, dan kan je een portret trekken voor thuis op de schouw... oké, tot straks... *(Legt hoorn op haak, bemerkt Leo)* Oh... excuseer, ik had je niet horen binnenkomen... maar ga toch zitten... *(wijst stoel aan)*

LEO : Dank u... *(zet zich)*

CHAREL : Met wat kan ik mijnheer van dienst zijn?

LEO : Ik kom voor een klein inlichtingske... is er soms geen ho ho hondje gevonden... en een vrouw?

CHAREL : Een vrouw?

LEO : Ja ja, ja, mijn vrouw; ze is weg!

CHAREL : Amaai, ze is er toch niet vandoor getrokken?

LEO : Nee, ik ben haar kwijtgeraakt.

CHAREL : Kwijt?? Waar?

LEO : Om de trein Leuven – Aars Aarschot.

CHAREL : Op de trein?

LEO : Ja, ja, ja. Plots viel al het licht uit... en ik zag geen steek meer voor me... en achter me ook niet natuurlijk...

CHAREL : En toen is ze verdwenen?

LEO : Niet niet niet zo vlug, omdat alles donker was, ging ik op de ta ta tast af... ik zocht

ha ha ha haar hand, en zij de mijne... en toen deed ze het...

CHAREL : Watte??

LEO : Ze begon mijn hand te str te str te strelen...

CHAREL : Daar is toch niets verkeerd aan?

LEO : Dat dat niet, maarre... het was toch jaren geleden dat ze nog zoie zoie zoiets gedaan had... ik dacht, het oud zot komt eraan; ik zal dat dat dat spelletje maar mee spelen... en toen ben ik ook beginnen stre stre strelen... en van 't één kwam 't ander...

CHAREL : (*nieuwsgierig*) Hoe bedoel je?

LEO : Wel ja, voor voor voor we het beseften waren we mekaar aan 't zoenen dat de stu de stu de stukken eraf vlogen... ik had er zelfs mijn oo mijn ogen voor gesloten, zoals ik dat vroeger deed...

CHAREL : (*krijgt het warm*) Amaai, en wat is er dan gebeurd?

LEO : Ter ter terwijl wij daar zo stonden ging het licht weer aan. ... (*begint te huilen*)
..snif... en toen en toen is het gebeurd... sniff... sniff...

CHAREL : Watte??

LEO : ... sniff... sniff... toen ik mijn ogen opende... sniff... zag ik dat ik de kaa de kaa de kaartjesknipper aan 't kussen was... sniff... sniff...

CHAREL : Heb jij een man staan kussen?!

LEO : Wawawawas dat maar wawawawaar... sniff... sniff...

CHAREL : Pardon?

LEO : Bij nader inzien leek die kaartjesknipper een schoon blond "mokke" te zijn... sniff... die me nog geen twee tellen later een sla een sla een mep rond m'n oren gaf... sniff...

CHAREL : Ze voelde zich waarschijnlijk seksueel geïntimi... euh.. "geïntimmereerd".

LEO : Dadadat was het ergste niet.. toen ik even later bekomen was van de geleden emoties... sniff... toen was mijn vrouw verdwenen, ik denk dat zij nu verkeerde gedachten heeft van mij... sniff... sniff...

CHAREL : Kalm nu maar... (*geeft zijn zakdoek aan Leo, die daar stevig in snuit en dan teruggeeft.*) Als je mij een persoonsbeschrijving wil geven... (*pakt pen en papier*)
... dan laat ik haar opsporen...